

20 oktober 1965: Martin Luther King doctor honoris causa.

In memoriam dr. Martin Luther King Jr. doctor honoris causa der Vrije Universiteit

De grootste eredactor die de V.U. ooit heeft gehad is van ons heengegaan. Of juist: hij is vermoord. Het domme geweld schijnt altijd weer de overhand te moeten hebben. Naast het verdriet hierover kwelt ons bij al deze gebeurtenissen – inmiddels is ook Robert Kennedy vermoord en ik schrijf dit in de dagen van Tsjecho-Slowakije! – de machteloosheid.

Schiller kon mooi zeggen: Niet deze tonen, laat ons vreugdevollere aanheffen: „Alle Menschen werden Brüder” . . . Het wil er bij mij alleen niet goed uitkomen. In dit In Memoriam wil ik niet de feiten van Kings leven herhalen die in zoveel kranten en periodieken hebben gestaan. Liever sta ik nog een ogenblik stil bij zijn betekenis voor de mensheid. En dan gaan er veel plaatsen uit de Bijbel door mijn hoofd. Het zijn de parallellen met Jezus en Mozes, met Jesaja en Johannes op Padmos, waaraan ik mij niet kan onttrekken. De opperpriesters hadden het politiek ook bij het rechte eind toen ze Jezus na een bedenkelijk „proces” in handen van de Romeinen speelden, die hem tenslotte ook afmaakten als revolutionair, samen met twee partizanen.

King wist dat het gebeuren zou: er was al een opvolger aangewezen. Evenals Jezus („ . . . gelijk over mij geschreven is . . .”) paste hij wat vroeger gezegd, geschreven en gebeurd was op zichzelf toe. Het moest wel! Niemand die voor de gerechtigheid opkomt, lukt dat zonder kleerscheuren of zelfs het leven te geven. King heeft zijn leven gegeven voor zijn vrienden: de underdog, de vertrapten, de ellendigen in onze menselijke